

Sygn. akt X Ka 678/14

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Urszula Myśliwska

Sędziowie: SSO Piotr Schab

SSR (del.) Marek Krysztofmk - spr.

Protokolant: sekretarz sądowy Wojciech Wyrzykowski

przy udziale Prokuratora Jarosława Polanowskiego

po rozpoznaniu dnia 29.09.2014 roku

sprawy W. M.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 22 listopada 2013r., sygn. akt II K 967/13

- orzeka:

I. zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Piasecznie do ponownego rozpoznania

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. Z. kwotę 120 zł (stu dwudziestu złotych) + VAT tytułem nieopłaconych przez skazaną kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

Sygn. akt X Ka 678/14

UZASADNIENIE

W. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 19 grudnia 2003 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 974/03, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie o sygn. akt IX Ka 969/05 za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 15 czerwca 2003 roku na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 09 lipca 2008 roku w sprawie o sygn. akt VIII K 429/05 za czyn z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. popełniony w dniu 30 października 2004 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka - postanowieniem z dnia 18 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie zarządził wykonanie ww. kary pozbawienia wolności;

III. Sąd Rejonowy w Piasecznie z dnia 04 listopada 2009r. w sprawie II K 2721/08 za:

- dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 05 października 2008 roku;

- czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 03 do dnia 05 października 2008 roku,

za które to czyny orzeczono wobec skazanego na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 26 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt VI K 467/09 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 października 2008 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 30 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka;

V. Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 08 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 1318/11 za czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 06 września 2011 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby; nadto orzeczono w tym wyroku wobec skazanego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Sąd Rejonowy w Piasecznie II Wydział Karny **wyrokiem łącznym z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. II K 967/13**

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec W. M. wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 433/09 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 18 lutego 2009 r., którym wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda stawka, przyjmując, że postanowieniem z dnia 21 grudnia 2012 roku o sygn. akt II Ko 1807/12 Sąd Rejonowy w Piasecznie zarządził wykonanie ww. kary pozbawienia wolności;
- Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 04 listopada 2009r. w sprawie II K 2721/08, którym za
- dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 05 października 2008 roku ;
- czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w okresie od dnia 03 do dnia 05 października 2008 roku,

orzeczono wobec skazanego na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 26 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt VI K 467/09, którym za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 04 października 2008 roku orzeczono wobec skazanego karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 30 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka;

i orzekł wobec skazanego W. M. karę łączną 3 (trzech) pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 22 marca 2012 roku do dnia 22 czerwca 2013 roku oraz od dnia 08 stycznia 2010 roku do dnia 08 stycznia 2011 roku;

3. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 433/09 oraz Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 26 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt VI K 467/09) łączy i wymierzył skazanemu W. M. karę łączną grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka - uznając tę karę łączną za wykonaną w całości;

4. w pozostałej części połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania;
5. na podstawie art. 572 k.p.k. umarzył postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych pozostałymi wyrokami , tj, wymienionymi w pkt I, II, III i VII komparycji wyroku ;
6. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych plus należny podatek VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu W. M. z urzędu;
7. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa w całości.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył powyższy wyrok w całości i orzeczeniu temu zarzucił :

I. rażąco obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść wyroku, to jest:

1. art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i 91 k.k. w zw. z art. 75 § 4 k.k. i art. 76 § 1 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na objęciu wyrokiem łącznym i połączenie karą łączną kary 1 roku pozbawiania wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt: II K 433/09 (pkt. 1 zaskarżonego wyroku) pomimo tego, że skazanie w tym zakresie uległo zatarciu, a zatem nie zachodziły warunki do połączenia w/w kary w ramach kary łącznej określonej w zaskarżonym wyroku łącznym,

2. art. 7 k.p.k. poprzez nie dokonanie przez Sąd wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegające na pominięciu dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy o sygn. II Ko 1897/12 (akta wykonawcze do akt IIK 433/12) dołączonych do akt niniejszego postępowania, to jest postanowienia z dnia 21 grudnia 2012 roku o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności wraz ze Stwierdzeniem prawomocności oraz zwróconej do Sądu i nie podjętej przez Skazanego przesyłki z dnia 5 lutego 2013 roku zawierającej postanowienie o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności zawierającej adnotacje o jej awizowaniu, których prawidłowa ocena prowadzi do wniosku, że brak adnotacji w aktualnej karcie karnej Skazanego w zakresie jego skazania w sprawie o sygn. akt: II K 433/09 nie staniał błędem i wynikał z usunięcia tychże danych z uwagi na zatarcie w/w skazania, co prowadzi także do wniosku, że dowód z aktualnej karty karna skazanego jest wiarygodny w całości.

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na bezzasadnym ustaleniu, że: Skazany był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie, II Wydział Karny z dnia 13 marca 2009 roku (sygn. akt: II K 2674/08) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie, II Wydział Karny z dnia 13 sierpnia 2009 roku (sygn. akt: II K 433/09) pomimo tego, że w/w skazania z uwagi na zatarcie uznaje się za niebyłe.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o : uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacja obrońcy skazanego w całości zasługuje na uwzględnienie. Skutkowało to uchyleniem kontrolowanego wyroku, z uwagi na konieczność ponownego rozważenia przez sąd rejonowy, które z kar jednostkowych wymierzonych poszczególnymi wyrokami podlegają łączeniu oraz tego, jakie okoliczności powinny być uwzględnione i mają decydujący wpływ na rozstrzygnięcie o wymiarze kary łącznej.

Przede wszystkim na uwzględnienie zasługuje podniesiony w apelacji zarzut dotyczący wadliwego połączenia kar wymierzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13.08.2009r. sygn. akt II K 433/09 z karami wymierzonymi wyrokami : Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 04 listopada 2009r. w sprawie II K 2721/08 i Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 26 października 2009 roku w sprawie o sygn. akt VI K 467/09.

Wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie w sprawie V K 433/09, którym wymierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 tytułem próby oraz na podstawie art. 33 § 1-3 kk grzywnę w rozmiarze 50 stawek dziennych po 50 zł jedna stawka uprawomocnił się w dniu 21 sierpnia 2009r. Słusznie obrońca skazanego w apelacji podnosi, że Sąd I instancji błędnie przyjął w wyroku, iż wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w/w wyrokiem zostało warunkowo zawieszona na okres lat 5 podczas gdy z sentencji wyroku wynika, że okres zawieszenia wynosił 3 lata. Uwzględniając datę uprawomocnienia się wyroku stwierdzić należy, że okres próby w niniejszej sprawie upływał skazanemu w dniu 21 sierpnia 2012r., zatem zgodnie z art. 75 § 4 kk zarządzenie wykonania kary w tej sprawie mogło nastąpić do dnia 21 lutego 2013r. Jeśli do tego czasu postanowienie o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności nie nabyło atrybutu prawomocności z mocy prawa następowało zatarcie skazania na podstawie art. 76 § 1 kk. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 października 2013 r. (V KK 177/13) wskazał co prawda, że termin 6-miesięczny przewidziany w art. 75 § 4 k.k. jest zachowany, jeżeli przed jego upływem nastąpiło wydanie, choćby nieprawomocnego postanowienia o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności, jednak z uzasadnienia powyższego judykatu wynika, że dotyczy on jedynie sytuacji gdy postanowienie o zarządzeniu wykonania kary jest natychmiast wykonalne, a takim nie jest np. zarządzenie w trybie art. 75 § 2 kk.- zgodnie z art. 178 § 3 kw. Okolicznościami, które powodowały, że zatarcie skazania w niniejszej sprawie by nie nastąpiło było nieuiszczenie grzywny przez skazanego, ewentualnie zarządzenie wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności. Jak wynika z akt sprawy II K 433/09 skazany grzywnę wykonał w dniu 16.03.2011r. Postanowieniem z dnia 21.12.2012 r. Sąd Rejonowy w Piasecznie zarządził wykonanie wobec skazanego kary 1 roku pozbawienia wolności, jako podstawę zarządzenie przyjmując art. 75 § 2 kk (sygn. akt II Ko 1807/12). Powyższe postanowienie uprawomocniło się z dniem 01.03.2013r., zatem po upływie okresu przewidzianego w art. 75 § 4 kk. Na skutek powyższego Sąd Rejonowy w Piasecznie postanowieniem z dnia 28.01.2014r. uchylił w trybie art. 24 §1 kw postanowienie z dnia 21.12.2012r. o zarządzeniu wykonania kary wobec skazanego. W świetle powyższego Sąd Rejonowy w wyroku łącznym z dnia 22.11.2013r. bezzasadnie przyjął po pierwsze, że kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego w sprawie II K 433/09 jest karą bezwzględną wobec jej zarządzenia, a po drugie nie uwzględniając faktu, że postanowienie o zarządzeniu wykonania tej kary nie uprawomocniło się przed upływem okresu wskazanego w art. 75 § 4 kk nie uwzględnił okoliczności, że powyższe skazanie W. M. uległo zatarciu w trybie art. 76 §1 kk. Postanowienie o uchyleniu postanowienia z dnia 21.12.2012r. o zarządzeniu wykonania kary wobec skazanego zapadło w dniu 28.01.2014r. zatem po wydaniu wyroku łącznego w niniejszej sprawie, jednak Sąd Rejonowy w Piasecznie łącząc kary jednostkowe orzeczone wobec skazanego winien mieć na względzie czy w toku postępowania wykonawczego doszło skutecznego zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. W przedmiotowej sprawie z całą pewnością do zarządzenia wykonania orzeczonej wobec W. M. w sprawie II K 433/09 kary pozbawienia wolności nie doszło, zatem kara pozbawienia wolności wymierzona skazanemu w tej sprawie pozostawała warunkowo zawieszona. Pomimo powyższego Sąd Rejonowy połączył kary orzeczone wobec skazanego orzeczone w sprawie II K 433/09 z karami orzeczonymi w sprawach: II K 2721/08 i VI K 467/09 nie zauważając, że w karcie karnej (k.63), którą sąd ten zaliczył do materiału dowodowego na rozprawie w dniu 18.11.2013r. nie odnotowano skazania w tej sprawie bowiem uległo ono zatarciu. Zastosowania art. 76 §1 kk w tej sprawie nie wyłącza art. 108 kk ustanawiający zasadę jednoczesności zatarcia wszystkich skazań, która wchodzi w grę w przypadku, gdy sprawcę skazano za dwa lub więcej przestępstw niepozostających w zbiegu (chodzi o rzeczywisty, a nie pomijalny zbieg przestępstw), jak również w sytuacji, gdy sprawca w trakcie biegu okresu koniecznego do zatarcia skazania ponownie popełnia przestępstwo. Sąd odwoławczy podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2010 r. w sprawie V KK 10/10, że przepis art. 76 § 1 k.k. stanowi lex specialis w stosunku do art. 108 k.k. jeżeli zatem w okresie wskazanym w art. 76 k.k. nie dojdzie do zarządzenia wykonania kar, to popełnienie w okresie próby nowego przestępstwa pozostanie bez wpływu na zatarcie skazania stosownie do treści art. 76 § 1 i 2 k.k. W świetle powyższego niedopuszczalne było połączenie w wyroku łącznym - tak jak uczynił to Sąd I instancji kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13 sierpnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 433/09 z karami orzeczonymi w sprawach o sygnaturach: II K 2721/08 oraz VI K 467/09.

W pkt. II apelacji obrońca zarzucił Sądowi Rejonowemu błędne ustalenia faktyczne w zakresie ustalenia, że W. M. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 13 marca 2009 roku w sprawie o sygn. akt II K 2674/08.

Powyższy zarzut również zasługuje na uwzględnienie, jakkolwiek Sąd I instancji nie brał (choć z innych przyczyn) tego skazania przy orzekaniu kary łącznej. Z orzeczenia Sądu I instancji wynika jednak wprost, że sąd orzekający nie miał świadomości, że powyższe orzeczenie również uległo zatarciu w trybie art. 76 §1 kk i jako takie nie mogło być nawet podstawą dywagacji sądu co do tego czy jest ono częścią zbiegu realnego będącego podstawą wymierzenia kary łącznej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 marca 2013 r. (III KK 50/13) stwierdził wprost: Skazanie, które uległo zatarciu z mocy prawa, nie może być w ogóle brane pod uwagę przy rozważaniu kwestii wydania wyroku łącznego.

Z tych względów, zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy ponownie rozważy, które z orzeczonych poszczególnymi wyrokami skazującymi kar winny podlegać łączeniu oraz określi wysokość kar łącznych, wskazując przyczyny, dla których oparł wymiar kar na wybranej przez siebie zasadzie (kumulacji, asperacji czy też absorpcji), jak też dokona zaliczeń na poczet wymierzonych kar łącznych. Sąd Rejonowy mieć również będzie na względzie, by w ponownym postępowaniu nie naruszyć zakazu reformationis in peius, albowiem orzeczenie zostało zaskarżony wyłącznie na korzyść skazanego.

Na podstawie § 14 ust. 5 w zw. § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził na rzecz adw. T. Z. kwotę 120 zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.